Ч. 135 Субота 17/30 червня 1900. Рік X

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с

З почтовов пересилков:

на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Зложенє присяги архикнязем Францом Фердинандом. — Війна в Хінї).

Вчера о годині 12-ій в полуднє відбуло ся в цісарскій палатї торжественне зложенє присяги Найд. Архикнязем Францом Фердинандом з причини єго близького морґанатичного вінчаня з ґрафинкою Софією Хотек. Архикнязь зложив в присутности Цїсаря, Архикнязів, найвисших двірских достойників, тайних радників і міністрів обох половин держави торжественну присягу, що узнає своє супруже морґанатичним т. є. нерівнорядним і що єго будучій женї і сподїваним з того супружа дїтям не будуть прислугувати права супружа рівнорядного. Цїсар, яко голова Дому панующого виголосив до зібраних промову, взиваючи їх на сьвідків торжественної хвилї. Відтак міністер цісарского Дому і справ заграничних ґр. Голуховский відчитав вручений єму державним нотарем документ, а Архикнязь зложив приписану торжественну присягу і підписав згаданий документ уложений в язицї нїмецкім і мадярскім. Документ, на котрім відтак витиснув нотар Архикнязя печать, зложено до державного архиву. Цїле торжество тревало пів години.

Найдост. Архикнязь Франц Фердинанд д'Есте уродив ся дня 18 грудня 1863 р. в Градци, отже має тепер 36 лїт. Матїр свою архикн. Марию Анунцияту утратив в осьмім роцї житя, однако в третій женї свого вітця бл. п. Кароля Людвика найшов добру і печаливу матїр, що дбала о виховане молодих архикнязів. Науки ґімназияльні, правничі і войскові відбув під проводом ґр. Деґенфельда і других поважних учених і войскових. Серед науки, до якої прикладав ся молодий архикнязь з великою пильностию, виробляв ся у него сильний характер, ясний погляд і тверда воля. Того доказав цїлим своїм дотеперішним житєм і за такого уважають єго всї, котрі коли небудь мали щастє зіткнути ся з архикнязем, як товариші оружия так і особи цивільні. Простота і щирість в поведеню, честнота і сердечна вічливість — то прикмети, котрими Єго Ціс. Високість зумів придбати собі загальну любов і найгорячійші симпатиї. Ті прикмети заблисли вповнї в часї великих маневрів в північній Чехиї, коли Найдост. Архикнязь мав нагоду зіткнути ся з широкими кругами населеня та дав ся пізнати визначним політичним мужам. Тодї також і ширші войскові круги дізнали ся о незвичайних войскових спосібностях Архикнязя. — Архикнязь Франц Фердинанд відвідав і Галичину а то в 1894 роцї в часї кравої вистави.

Льондоньскі часописи оголошують тепер листи Хінців до приятелїв в Льондонї. В тих листах Хінцї остерігають своїх приятелїв, що в Хінах заносить ся на різню Европейцїв. Після тих листів цїсарева мала сказати на авдиєнциї ґубернаторови Пекіну Ванови, що повинен підпирати Кулаків, котрі суть дуже добрими патриотами, і котрі напевно, як лиш надійде відповідна хвиля, виженуть всїх „білих чортів з Хіни“. — Держави самі уважають ситуацию за грізну і зачинають мобілїзувати більші воєнні сили. Буджетова комісия французскої палати послів ухвалила кредит в висотї 3 мілїонів франків на кошти транспорту французских війск до Хіни і удержаня їх там. Рівночасно ухвалено дальший мілїон на дальші видатки, які можуть викликати подїї в Хінї. Нїмеччина рішила число висланого до Хін війска збільшити до 6000 людий. Італія висилає до Хін три воєнні кораблї. Американцї будуть дня 26 липня розпоряджати в Хінах цїлою бриґадою. В найприкрійшім положеню є тепер Анґлія, котрої вся воєнна сила звязана подїями в полудневій Африцї. На додаток мусить Анґлія числити ся з повстанєм Ашантів. Правительство заявило, що до укінченя війни в Трансвалю, не буде в відтам забирати своїх війск. В найлїпшім положеню знаходять ся Росия і Япан. Франция і Америка з великим поспіхом вислали до Хіни цїлі корпуси, але они станут на місци свого призначеня доперва за кілька тижднів.

Новинки.

Львів дня 29-го червня 1900.

— **Іменованя.** Пан Намістник іменував концепістів намістництва: Як. Кульчицкого, Евген. Бохеньского, Каз. Погорецкого, дра Влад. Гавяньского і Йос. Несьоловского, повітовими комісарями

83)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого нїмецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Родопіс придивляла ся довгий час потайком тій забаві, і з сльозами в очах молила ся до богів, щоби они дорогим єї серцю удержали то велике, чисте щастє. Наконець підійшла до альтани, повитала молоду пару голосним: „добрий день“, та похвалила Мелїтту, що прийшла була з великою парасолею від сонця, щоби малу Пармiс успокоїти і забрати із щораз яркійшого сьвітла.

Стару невільницю зробили були найстаршою пістункою, а она виконувала свій уряд так само з великою, як і з комічною повагою. Надягнувши на свої старі кости богаті перскі суконї, чула ся такою щасливою, як в раю, що могла видавати прикази і підданим собі невільницям, з котрими обходила ся ласкаво, та з повагою великої панї, не давала дармуваги.

Сафо пішла за старою, обнявши свого мужа кругленькою ручкою за шию, та шепнувши єму до уха: Розкажи же все бабуни і спитай, чи она признасть тобі слушність!

Заким ще Барт'я міг їй щось на то сказати, замкнула она єму уста поцїлунком, та побігла борзенько за старою, що поступала з великою повагою

З усьміхом на устах споглядав королївский син за нею, та не міг надивити ся на єї чудову стать, та єї легонький хід, котрим нїби несла ся у воздусї. Наконець звернув ся до старушки і спытав: Як тобі здає ся, правда, що в послїдних часах підросла?

— Так щось нїби здає ся — відповіла Родопіс. Дївоцтво додає чару повабности женщини; але за то аж материньство надає женцї правдивої поваги і підносить їй гордо голову. Нам здає ся як би она виросла, а она чує ся в своїм серци лиш піднесеною через сьвідомість, що сповнила своє призначенє!

— Я гадаю, що она таки щаслива — сказав Барт'я до старушки. — Вчера перший раз не були ми однакового погляду. Саме коли она тепер відходила, просила мене потайком, щоби я тобі предложив наше спорне питанє, а я то роблю охотно, бо цїню твою мудрість, твою розвагу в житю так само високо, як люблю єї дитинячу недосьвідність.

Тепер розповів Барт'я старушцї все як було на тій злощаснїй пробі лука і закінчив словами: Крезус ганить мою необачність; але я знаю мого брата, та знаю і то, що він в лютости готов всего допустити ся, та міг би був мене в виду своєї поражки і убити, але що він, скоро єго гнїв мине, забуде на мою гордовитість, та буде лиш старати ся на будуче перевисшити мене великими дїлами. Ще перед роком був з него найлїпший лучник на цїлу Перзию, та був ним ще й нинї, як би від піяньства та від лихих корчів не підпав був на силах. З другого же боку чую по собі, що у мене з кождим днем прибуває щораз більше сили.

— Чисте щастє — перебила Родопіс молодому мужчинї — кріпить силу мужчини а женщинї додає краси, підчас коли неумірність і муки душі руйнують тїло і духа певнїйше як хороба і старість. Стережись свого брата, мій сину, бо так само, як сильна колись єго рука могла ослабнути, так може і благородна первістно єго душа стратити свою висшість. Вір мому досьвідови, котрий учить мене, що коли хтось став ся невільником якоїсь поганої прикмети, може дуже рідко коли запанувати над своїми другими наклонами. А до того ще віхто не зносить труднїйше пониженя, як упадаючий, котрий чує, що сили єго опускають. Стережись твого брата і вір більше голосови досьвіду як власному серцю котре длятого, що само благородне, готове кожде инше уважати за благородне.

— Ся осторога — сказав на то Барт'я — показує менї вже наперед, що ти згодиш ся на погляди Сафони. Она, бачиш, просила мене, щоби я, хоч і як би їй важко було розлучати ся з тобою, покидав Єгипет і вертав з нею до Перзиї. Она тої гадки, що коли Камбізес не буде нїчого про мене чути, ані не буде мене в дїти, то скорше забуде свій гнїв. Менї здавало ся доси, що она занадто побоює ся, а я би лиш неохотно не прилучав ся до походу против Етіопцїв....

— А я — перебила єму Родопіс знову —

а концептових практикантів намістництва: Евст. Льореновича, дра Пет. Бараньского, Мариява Каміньского, Едм. Юристовского, дра Богуся Свольксна, Юст. гр. Лося і Витол. Годлевского концепістами намістництва. Дальше іменував п. Намістник концептового практиканта намістництва Тад Котовича і почтового офіцияла Стан. Сьвідерского поліцийними концепістами в етаті дирекциї поліциї у Львові. — Президия краєвої дирекциї скарбу у Львові іменувала комісаря сторожи скарбової Щеп. Козьорадзкого старшим комісарем в IX. ранзї, а поручника Володисл. Фрідмана комісарем сторожи скарбової в X. ранзї.

— **Перенесеня.** Дирекция почт і телеграфів у Львові перенесла управителя почтового Мар. Ястшембского із Скали до Станиславова, а ад'юнкта будівництва Артура Слапу зі Львова до Стрия, поручаючи ему управу тамошної секциї телеграфічних проводів.

— **Виділ товариства Бурси сьв. Йоана Хрестителя в Дрогобичи** розписує конкурс на 24 місць. Приняті будуть ученики рускої народности, гр.-кат. обряду, будь безплатно будь за доплатою місячною з гори 5—15 зр. Поданя заосмотрені в послїдне сьвідоцтво шкільне і заявленя висоти доплати місячної, належить вносити до Виділу Товариства Бурса сьв. Йоана Хрестителя в Дрогобичи на руки Вп. Николая Кулячка, лїквідатора каси міскої в Дрогобичи. Речинець до 15 серпня 1900 р. Пригадує ся, що загальні збори відбудуть ся дня 2 липня с. р. в комнатах руского Касина о годині $5^1/_2$ по пол. дни. — Виділ товариства „Бурси сьв. Йоана Хрестителя“.

— **Виділ „Рускої Бурси“** в Тернополи оголошує, що в р. шк. 1900/901 помістить в своїм інститутї 50 питомців і дасть їм мешканє, харч, пранє і поміч в науцї. Услівя приьнятя слїдуючі: Будучі вихованцї мають внести прошенє на руки Виділу найдальше до 15-го липня включно, а до прошень додати: 1) метрику хрещеня, 2) послїдне сьвідоцтво шкільне (генеріяні ученики гімназиї можуть внести сьвідоцтво пізнїйше т. є. дня 15 липня), 3) достовірне сьвідоцтво убожества, виставлене місцевим урядом громадским а потверджене парохом, 4) заяву, що-до доплати за удержанє, яку Виділ при принятю вызначить, буде платити найдальше до 15 кождого місяця, 5) вихованець в разї принятя має виказати ся, що має 6 пар біля, 6 пар скарпиток або льняних онучок, 4 простирала, сїнник, коц припесаний і дві пари обуви, два убраня т. є. одне до хатного обходу, одно знов, що має складати ся з блюзи і сподень до ходженя до школи. Вкінци шапку і плащ. За знищенє інвентаря платить кождий 1 зр. Платню за удержанє назначує від 8—12 зр., причім ученики будуть приймати ся постепенно до висоти платнї. В бурсї можуть мати приміщенє лише ученики обох гімназий і школи реальної.

— **Огнї.** Дня 19-го с. м. згоріло в Негрибцї (пов. перемиского) 7 загород, вартости звиж 20.000 кор. — В Татарах (пов. самбірского) згоріло 11 загород, вартости 15.000 кор., а в Ріпинцях (пов. бучацкого) впало жертвою огню 5 домів, вартости 4.000 кор.

— **З розпуки за нареченим.** До одного готелю в Кракові приїхала оногди молода женщина Герміна Паш, і там замешкала в малій комнатцї. Коли другого дня коло полудня запримітила готелева обслуга, що панї Паш не показує ся, а двері єї кватири замкнені, дістала ся силоміць до середини, та застала Герміну на лїжку майже без житя. Приведений лїкар др. Квасневский заявив, що дївчина отроїла ся морфіною, але що не мав при собі ніяких приладів до операциї, велїв сейчас покликати ратункову стацию. По удїленю нещаснїй першої помочи, відвезено єї до шпиталя. З зізнань недоспілої 19-лїтної самоубійницї, дуже гарної женщини, і з листу, який полишила на столї, показує ся, що она приїхала до Кракова на похорони свого нареченого, а коли найшла між его річами порошок морфіни, хотїла отруїти ся з розпуки по его утратї.

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового“** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один удїл члєньский 25 зр.* Кождий член може мати більше удїлів. При складаню першого удїлу належить вложити *вписове на резервовий фонд в квотї 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий“ *приймає вкладки ощадности* в довільній висотї і опроцентовує їх $4^1/_2\%$ та удїляє кредиту руским товариствам кредитовим на $5^1/_2\%$. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзї кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 I. поверх (дім „Просьвіти“). Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім недїль і руских сьвят. *Дирекция.*

— **Помер** о. Ізидор Єзерский, гімназияльний катихит в Золочеві, дня 24 с. м. в 53-ім роцї житя, а 29-ім сьвященьства. Покійний був членом народних руских товариств і довгі лїта стояв на чолї золочівскої філїї „Просьвіти“. Займав ся також письменством та полишив кілька переводів з нїмецкої і польскої лїтератури на нашу мову.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 29 червня. Wiener Abendpost обговорює вчерашну серенаду і похід з смолоскипами, який устроюють ветерани войскові з нагоди 70-их роковин цїсарских уродин і підносить доброту старенького Цїсаря, котрого всї народи Австриї окружають найбільшою почестию. Вчера вечером взяло участь в тій манїфестациї около 26.000 осіб. Самих сьпіваків було 4600.

Петербург 29 червня. В тутешних політичних кругах гадають, що іменованє наслїдника Муравйова не так скоро послїдує.

Льондон 29 червня. Daily Mail доносить з Чіфу, що Росияни взяли в Тієнтсінї по завзятій борбі хіньский воєнний арсенал.

Льондон 29 червня. Daily News доносить з Шанґаю, що кулаки знищили в Мукден, столици Манджуриї, воєнну школу. Напротив них іде сильний відділ російского войска.

Берлин 29 червня. Сполучені европейскі войска освободили адмірала Сеймура. З ним вернули до Тієнтсіну і всї посли европейскі.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Оповістки.

В Горожанцї відбувають ся добрі торги а особливо на безроги, але брак купцїв на безроги. Отже може котрому купцеви на

прошу тебе дуже, послухай єї ради походячої з правдивого чувства і щирої любови. Боги знають, як тяжко буде менї розставати ся з вами, а все таки я кажу тобі по тисяч разів: Вертай зараз до Перзиї і памятай на то, що лиш люди нерозумні виставляють без потреби на небезпечність житє і щастє! Війна з Етіопцями то божевільність, бо ви погинете не від чорних жителїв полудня, але від спеки, від спраги та від всего чим пустиня страшна. То що до намíреного походу взагалї; але що до тебе окремо, то ти памятай на то, що важиш без потреби своїм власним житєм і щастєм твоєї жінки та дитини, коли годї добути собі воєнної слави, а коли би ти й знову відзначив ся, то лиш знову викличеш гнїв і зависть свого брата. Іди до Перзиї, мій сину, і то о скілько можна як найскорше!

Коли Барт'я як-раз хотїв у відповіди на то висказати свої сумнїви і противні гадки, побачив Прексаспеса, що блїдий з лиця приступив до него.

По звичайнім повитаню та питанях шепнув посол до молодого мужчини, що хотїв би з ним сам на сам поговорити, а коли Родопіс вийшла відозвав ся перебираючи в своїм заклопотаню перстенями на правій руцї: Мене прислав король до тебе. Ти розгнївав его вчерашнею твоєю пробою сили. Він не хоче видїти тебе й на очи в найблившім часї і длятого приказує тобі, щоби ти їхав до Арабії і там накупив верблюдів [1]), скілько лиш можна. Тоті зьвірята, що можуть довгий час видержати без води, мають нести за нашим войском до Етіопії воду і поживу. Мусимо зараз вибирати ся в дорогу. Попращай ся з своєю жінкою і заким стане вечеріти — так приказує король — злагодь ся до дороги. Я поїду з тобою аж до Пелюзиюм. Касандана бажає собі, щоби тимчасом твоя жінка і дитина була коло неї. Пішли їх як найскорше до Мемфіс, де їм під опікою найдостойнїйшої матери короля буде найбезпечнїйше.

Барт'я слухав Прексаспеса і єму не впала в очи анї коротка бесїда посла анї то якесь его заклопотанє, з яким він говорив. Він рад був з того, що его брат якось нїби поміркував ся і дав єму таке припорученє, котре усувало всїлякі сумнїви, длячого він мусить виїздити з Єгипту, подав мнимому приятелеви руку до поцїлованя і завізвав его, щоби він пішов з ним до палати.

Коли вже зачинало робити ся холоднїйше, попращав ся він коротко але сердечно з Сафоною і дитиною, котра спочивала на руках Мелїтти, приказав жінцї як найскорше вибирати ся в дорогу до Касандани, відозвав ся ще до своєї тещи жартом, що она помилила ся в осудї чоловіка, себ то его брата і сїв на коня.

Коли Прексаспес хотїв сїдати на свого, шепнула до него Сафона: Уважай на него і пригадай тому сьміливцеви мене і дитину, як би він без потреби хотїв виставляти ся на небезпечність!

— Я мушу вже в Пелюзиюм з ним розійти ся — відповів посол і став порати ся чогось коло зубела свого коня, щоби тим уйти очий молодої жінки.

— То боги будуть его стерегти! — відозвалась Сафо і вхопила пращаючого ся з нею за любу его руку а з очий пустили ся їй сльози, бо вже не могла їх довше вдержати. Він глянув на ню і побачив, що его жінка, звичайно так повна надії, стала чогось плакати. Тогди і его взяв якийсь гіркий жаль, якого доси він нїколи не зазнав. З любовю нахилив ся з коня до неї обняв єї сильною рукою, підніс в гору до себе і підчас коли она ногою станула на его нозї, притиснув єї так до серця, як колиб мусїв пращати ся з нею на віки. Відтак спустив єї легенько знов на землю, взяв свою дитину ще раз до себе на коня, щоби єї поцїлувати і жартуючи сказати до неї, щоби все робила матери потїху, попращав ся сердечними словами з Родопісою і потиснувши коня так, що той аж дуба став, виїхав в супроводї Прексаспеса з палати фараонів.

Коли вже прогомонїв був в далекій далині тупіт кіньских копит, кинулась Сафона бабуни на шию і плакала без упину мимо того, що старушка поважно єї розважала і таки строго стала ганити.

ГЛАВА ДЕВЯТА.

На другий день по тій пробі з луком дістав був Камбізес так сильного нападу своєї хороби, що був змушений через сорок вісім го

[1]) На єгипетских памятниках не знаходять ся нїгде з'ображеня верблюдів, а прецї Араби і Перзи уживають тих зьвірят, без котрих в нинїшних часах не можна обійти ся над Нїлем. Впрочім були і в старинї верблюди, хоч рідко і заходили з Азиї до Єгипту, здаєсь, лиш з караванами яко зьвірята найлїпші до двиганя тягарів, бо Гекекіан-бей знайшов в глубоких верчених дірах в земли кости дромедарів. Здає ся длятого, що в старім Єгиптї було заказано з'ображувати верблюди так само як і когути, котрих було множество. Дивна річ, що верблюда заведено в Берберії аж по рождестві Христовім.

руку, то нехай приїздить на купно, а я дам стайню і людий до помочи; нехай заїздить просто до мене, бо й поперед так було, що як який приїхав, то наймав. — І. Михайлович.

До п. Іоана Плейви в Турції під Коломиєю: З приятностию заявляю, що обстальсваний Вашого виробу млинок „Новий Модель" єсть під кождим взглядом практичний, відзначає ся красною і солідною роботою а передовсім великою дешевостию. — Петранка $^{30}/_{3}$ 1900. — З почтением: Порфірий Руденьский, гр. кат. парох.

Гомер Коломия: Подайте свою адресу, може дасть ся щось зробити, як не тепер то може по вакаціях. — **М в Г.:** Що то єсть такого, що чоловік не може над собою запанувати? Чи то такі суть люди дразливі, чи нервові, чи що такого?... Я думаю що то можна. — І ми то само повторимо за Вами, що можна; але щоби можна, треба того хотіти, а хотіти значить мати волю щось осягнути. Ваше питане не лиш інтересне, але й дуже важне для житя, бо на нім опирає ся вся мораль людска; з другої же сторони питане се і занадто трудне і треба би обширно відповідати на него, щоби его всесторонно пояснити. Длятого мусимо обмежити ся лиш на головні точки: Ми вже згадали, що треба мати волю, а воля як і всі прояви духового житя мають своє місце в мозку і в нервовім устрою чоловіка. Отже в першім ряді зависить богато від того, який у кого той устрій, чи більше чи менше совершенний, дальше від вихованя і взагалї від впливу других людий і обставин на той устрій а наконець і від самого чоловіка а іменно, як він, научивсь вже орудувати тим своїм устроєм нервовим, уживає его. Иншими словами: на силу запанованя над самим собою складають ся: 1) природна здібність чоловіка до того; — 2) его виховане; — 3) его особисті змаганя. Той зможе найсильнійше запанувати над собою, у кого всї ті три услівя складають ся на силу его волї. У кого їх нема разом, лиш одно із них, там сила волї буває слабша і чоловік не так легко може тогди запанувати над собою. Возьмім н. пр. що у когось єсть лиш перше услівє а другого і третого нема; він тогди буде все робити на ослїп так, як робить дитина, бо хоч у него і єсть здібність до сильної волї вже з природи, то все-таки він ще не виробив єї в собі. Так буває в молоденькім віці. Припустім знов, що того першого услівя не було би у когось зовсім — ну, то був би то ідіот, котрому не помогло би ніяке виховане. Але обставини, сьвіт і люди без пляну і з певним є гори добре обдуманим пляном (розумні родителї, школа і учителї, всілякі виховуючі інститути) виховують чоловіка, отже природна его здібність до сильної волї розвиває ся в нім. Тогди на запановане над собою складають ся два перші услівя: 1) і 2), але брак ще третого. Тогди чоловік запановує над собою лиш длятого, що его так научили, що він до того навик або що боїть ся; дитина не напирає ся ласощів, бо навикла до того; злодій не краде, бо боїть ся, і т. д. Аж коли знайде ся і третє услівє, чоловік набирає вповні здобности запанувати над собою. Але щоби у когось було особисте знане до удержаня сильної волї а тим самим і запанованя над собою, то він мусить бути чоловіком мислячим, розважаючим все і здаючим собі із всего справу, а до того ще і то найважнійше мусить часто хоч би лиш в дрібничках вправляти ся до запанованя над собою. А що не у всіх людий знаходять ся всї услівя, які ми тут навели, то одні можуть більше, другі менше запанувати над собою, инші лиш в дечім. Найлїпший примір маєте на собі: Ви собі погадали, що без куреня можна обійти ся (значить ся Ви чоловік, що мислить і розважає) а другі з Вас сьміяли ся (просто длятого, що в їх головах не могло поміститти ся то, що то єсть по правдї курене, бо они не уміли і не могли мислити). Отже Ви що до себе можете сказати, що умієте запанувати над собою; але о других того безусловно не можна сказати. Не можна сказати н. пр. безусловно, що кождий пияк може відвикнути від пияньства. Може, бо кождий чоловік (скоро не ідіот) має в собі наведене повисше під 1) услівє, але не може, скоро ему брак 2) і 3), отже щоби пияк або взагалї налоговий чоловік відвик, то ему треба ще тих двох других услівів, і длятого то для пияків заводять тепер доми поправи та установляють закони против пияньства. — **І. Д.:** Подайте адресу, а дамо Вам відповідь письменно, бо тут годі. Такою дурницею не журіть ся, лиш виступайте енерґічно. На то все найскорше може дати раду жандармерия і староство, бо то дуже легко може бути ошуканьство, на котре остаточно єсть і суд. Здаєсь, що поміч адвоката була би потрібна. А напишіть, чи Ви виділи „дарунок" і знаєте що був, чи лиш Вам о тім говорено. — (Дальші відповіди пізнійше).

дин, ослаблений на дусї і тілї, не виходити з комнати і то падав зовсім обезсилений на землю, то кидав ся як шалений.

Коли третого дня прийшов знов до повної памяти, пригадав собі той страшний приказ, який Прексаспес може тепер вже був і виконав. Аж дрожав на згадку того, що то вже могло і стати ся, а дрожав так, як ще ніколи перед тим, казав насамперед закликати найстаршого сина посла, котрий займав почестне становище его чашника, і довідав ся від него, що его батько навіть не попращавшись виїхав з Мемфіс. Тогди закликав він Дарія, Зопіроса і Ґіґеса, о котрих знав, що они Бартію найщирійше любили, та спитав їх, як має ся їх приятель. Коли довідав ся від них, що він перебуває в Саїсї, післав їх зараз туди і сказав їм, щоби они Прексаспеса, скоро би его десь стрітили, вислали безпроволочно назад до Мемфіс. Молоді Ахеменїди не могли пояснити собі того дивного поступованя і поспіху короля, але пустились зараз в дорогу, бо перечували щось недоброго.

А Камбізес не міг знайти собі спокою, проклинав в души своє пияньство і через цілий день навіть не подивив ся на вино. Коли в городі фараоньскої палати стрітив свою матір, зійшов їй з дороги, бо бояв ся, що не видержить єї погляду.

Так минуло ще вісім днів а Прексаспеса не було ще видати; час той був для него роком. Сто разів казав кликати чашника і питав его, чи его батько ще не вернув домів, та й сто раз в довідав ся, що ще не вернув.

Коли тринайцятого дня сонце вже мало заходити, казала Касандана просити его, щоби він зайшов до неї. Тогди пішов він зараз до єї палати, бо ему хотїлось дуже подивити ся на лице своєї матери. Єму здавало ся, як би єї погляд міг вернути ему сон, котрий его не брав ся.

Привитавшись зі старенькою матїрю з такою ніжностию, що то єї аж здивувало, тим більше, що він нікочи доси таким не бував і она не була до того привикла, спитав єї, чого она собі бажає, та довідав ся, що жінка Бартії приїхала до неї серед дивних обставин та висказала бажане, що хотіла би дати ему якийсь дарунок. Він казав їй прийти безпроволочно і довідав ся від неї, що Прексаспес привіс приказ єї мужеви, щоби він їхав до Арабії, а она знов, щоби вибирала ся до Мемфіс до Касандани. Король поблїд, почувши ті слова і подивив ся на хорошу жінку свого брата з виразом якогось горя в очах. Молода Грекиня зміркувала зараз, що королеви щось стало ся; єї взяло ся якесь страшне перечутє та могла вже лиш дрожачою рукою передати ему дарунок, який привезла з собою.

— Отсе мій муж тобі посилає! — сказала она показуючи на восковий образ Нітетіси схований в штучно вробленій скриночці. — Родопіс порадила їй, щоби она як-раз той дарунок, ніби яко дар помиреня, дала загніваному в імени Бартії.

Камбізес, котрого видко мало цікавило, що може в тій скриночцї бути, подав єї якомусь евнухови, промовив до своєї братової кілька слів, що мали бути ніби подякою для неї, і зараз по тім вийшов з помешканя женщин навіть не звідавши ся про Атосу, про котру здаєсь таки зовсім був забув.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелізничих

важний від 1-го мая 1900. після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ	відходять
		День
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·35	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольного, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольного лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанції, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	7·48	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·30	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·13	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·12	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ	приходить
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Скольного, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
		Ніч
	12·05	З Скольного, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.23	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	7·24	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·28	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·45	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·00	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·30	„ „ на гол. дворець
	10·15	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано
Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідає: Адам Kрховецкий.

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI

Ілюстрована часопись для женщин.

БЕЗПЛАТНО

4 томи повісти

Клим. Юноши „Внучок“ — А. Мечника „Ованес Огана“ — К. Лясковского „Зужитий“ — Ст. Аріеля „Улуди“

за кождий чверть рік том

одержать як „ПРЕМІЮ“ передплатники галицкі.

„TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI“ в будучім 1900-тім, а в 42-ім році істнованя буде виходити під тим самим як доси літератским напрямом, з задержанем і на будуче дотеперішного отрудництва в специяльних відділах видавництва.

MODY PARYSKIE

(2.000 рисунків і 12 великих аркушів з кроями і взірцями робіт жіночих) і

GOSPODARSTWO DOMOWE,

завдяки котрим наша часопись незвисимо від заспокоєня потреб ума образованої женщини, запевнює її практичну хосенність стверджено вартости.

Обітниць богатих на слова, заповідань уліпшень і реформ, якими визначують ся більше менше всї проспектові оголошеня, уникали ми доси з принципу. Тим менше могли би ми уживати їх тепер, коли читаюча публика відповіла на проявлений в Tygodnik-у напрям дійстними доказами признаня, становлячими для редакциї цінну заохоту до постійности на обібраній дорозї.

Одинокою обітницею з нашої сторони, а радше сказавши, одиноким зобовязанем, яке приймаємо, єсть стояти і дальше на основі тих пересьвідчень, котрі нинї вільно нам вже уважати тревалим звеном між часописию а читателями, а подаючи їм інформациї з проявів дійстного житя, вибирати зпоміж них лише ті, яких вартість і вплив на суспільність власну або чужу признаємо. Ту задачу хочемо виповнити як доси без тіни упереджень, сторонничої ненависти і взгляду на личний інтерес.

То всьо, що вільно нам нинї сказати о дусї і напрямі нашої працї на будуще.

Не спускаючи з уваги печаливого і безперервного постійного забезпеченя сотрудництва нашої часописи, маємо сказати кілька слів о тім, що ми в відділї белетристики приготовили для „TYGODNIK-A MÓD I POWIEŚCI“ на будуючий рік.

Маєм запевнені працї: *Марии Родзевичівної, Віктора Гомулицкого, Володислава Ст. Рей монта, Севера (Ігн. Мацїйовского), Володислава Уминьского* і многих инших.

В відділї поезиї звістні читателям пера: *Казимира Глиньского, Миріяма, Лянгого, Ор-Ота* і инших, обіцяли нам свої твори на слїдуючий рік.

Розпочинаємо рік 1900 двома творами повістевими:

Волод. Ст. Реймонта
повість п. з.:
І по многих днях. — І по многих лїтах....

Севера
повість п. з.:
Леґенда.

Услівя передплати разом з премією:

У Львові і Кракові:
Чвертьрічно . . . . . 1 зр. 80 кр.
Піврічно . . . . 3 зр. 60 кр.
Річно . . . . 7 зр. 20 кр.

В Галичинї з почтовою пересилкою;
Чвертьрічно . . . . . 2 зр. 20 кр.
Піврічно . . . . 4 зр. 40 кр.
Річно . . . . 8 зр. 80 кр.

Редактор ЯН СКИВСКИЙ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНИ приймає, числа оказові і проспекта даром висилає

Головна Аґенция і Експедиция „TYGODNIKA“ у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всї книгарнї і контори письм.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).